

Naturen har ved at tildele Mand og Kvinde ikke alene fælles men ogsaa forskellige Livsopgaver udrustet dem med baade fælles og forskellige Naturdrifter. Navnlig tror jeg, at Mandkjønnet har — som den fysiske Krafts Indehaver og paa Grund af sin udaddragende Natur — sin Styrke i fysisk Kjønsdrift, medens Kvinden — ved sin finere Natur og sit indaddragende Følelsesliv — væsentlig har sin Kjønsdrift paa sjælelig Maade. For hende er det en ubestemt Følelsestrang, en Længsel efter at elske og blive gjenelsket. Hermed er det ikke Meningen at ville frakjende vort Kjøns Skyld overfor Manden; men denne har mest sin Grund i Kvindens Karakterfejl og Svaghed. Heller ikke skal det benægtes, at Kvindens Kjønsdrift er sanselig, thi ogsaa det sanselige har sit Sæde i det sjælelige; men paa Grund af hendes finere Natur ytrer den sig ikke paa fysisk Maade. Elsker hun, da er det den elskedes Blik, hans Aasyns Udtryk og det Æmne, hvorom han har udtalt sig, der bliver en Kilde til Glæde eller Sorg, efter som det stemmer med, hvad hun ønsker. Hos Kvinden sammensmeltes det erotiske med det sædelige. Har en Mand sat hende i erotisk Bevægelse, da skifter hun ikke let Gjenstand, men føler sig bunden til ham i Troskab og Hengivenhed. Men her, som over alt i Menneskenaturen, lade de utallige Overgange og mangfoldige Styrkegrader sig ikke udregne eller maale.

Erfaring viser os, at der er et Mindretal af Mænd og Kvinder, paa hvem Reglen ikke passer. Der gives trofaste, rene og sædelige Mænd og derimod i høj Grad usædelige Kvinder; dog tror jeg, at saadanne enten ere fordærvede som Børn, eller at de ved arvelig Disposition have faaet mere af Mandens Natur, end heldigt er. Der findes Kvinder, for hvem fysisk Kjønsdrift er en Fristelse, der endog kan give Anledning til Kamp; (Ære være den, som kæmper mod Fristelsen og sejrer. Vi, som ikke kjende den i denne Form, have maaske maattet kæmpe mod et gjenstridigt Hjertes Elskov.) Undtagelserne skulle imidlertid ikke røkke vor Overbevisning om Kjønnenes forskellige Natur og den normale Kvindes Kyskhed.

Ganske vist skal det indrømmes, at Frk. G. har Ret til at sige, at Menneskenaturen kan omdannes, idet Drifterne enten kunne næres eller kues. Der er ingen Tvivl om, at Mandens Sanselighed for Tiden næres paa en uforsvarlig Maade, og at den derved har naaet et betænkeligt Højdepunkt. En tysk